

30-08-2018

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“মৰমৰ সন্তানসকল – কৰ্ম, অকৰ্ম, বিকৰ্মৰ গতিৰ প্ৰতি ধ্যান ৰাখি এই কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা কোনো পাপ কৰ্ম কৰিব নালাগে, দান কৰিলেহে গ্ৰহণ আঁতৰিব”

***প্ৰশ্ন:-** কোনটো কথাত ব্ৰহ্মাবাবাক অনুসৰণ কৰা সন্তানসকলে ভৱিষ্যতে ৰাজ সিংহাসনৰ অধিকাৰী হয়?

***উত্তৰ:-** যেনেকৈ ব্ৰহ্মাবাবাই দেহ সহিত পুৰা বলিহাৰ হ'ল, নিজৰ সকলো ঈশ্বৰৰ অৰ্থে সন্তানসকলৰ সেৱাত দি দিলে, পোনপটীয়াকৈ বীমা কৰালে, সেইকাৰণে বিশ্বৰ বাদশ্বাহী পালে, তেনেকৈ পিতাক অনুসৰণ কৰা। সু-সন্তান হোৱাৰ প্ৰমাণ-পত্ৰ ল'ব লাগে। প্ৰকৃত সন্তান হৈ তন-মন-ধনেৰে সেৱা কৰিব লাগে। পিতাৰ পুৰা সহায়কাৰী হ'ব লাগে। সকলো বীমা কৰি 21 জন্মৰ কাৰণে ৰাজ্য-ভাগ্যৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰা।

***গীত:-** বচপন কে' দিন ভুলা না দেনা..... (শেষৰ দিনবোৰ পাহৰি নাযাবা.....)

ওঁম্ শান্তি। মৰমৰ সন্তানসকলে গীতটি শুনিলা। এতিয়া সন্তানসকলে জীৱিত অৱস্থাতে এই দুনিয়াৰ পৰা মৰি সেইখন দুনিয়ালৈ যাবলৈ পিতাৰ তোলনীয়া সন্তান হৈছে। কোনজন পিতা? পৰমপিতা পৰম আত্মা মানে পৰমাত্মা। যেতিয়া বুজোৱা তেতিয়া কেতিয়াও এনেকৈ নক'বা যে বাবা জ্যোতিলিংগম হয়, অনন্ত জ্যোতি স্বৰূপ হয়, হাজাৰ সূৰ্যতকৈও তেজোময়, এনেকৈ বাস্তৱত কোৱাতো ভুল। কি ক'ব লাগে? পৰমপিতা পৰমাত্মা অৰ্থাৎ পৰম আত্মা, তেওঁ সদায় পৰধামত থাকে। পৰম অৰ্থাৎ সকলোতকৈ উচ্চ ইনকপৰিয়েল ফাডাৰ (অশৰীৰী পিতা)। তেওঁ সকলো আত্মাৰ পিতা সেইকাৰণে তেওঁক চুপ্ৰীম (পৰম) বুলি কোৱা হয়। তেওঁ জন্ম-মৰণৰ চক্ৰত নাহে। বাবাই বুজায় - সন্তানসকল, ময়ো যদি জন্ম-মৰণৰ চক্ৰত আহোঁ তেনেহ'লে সকলোকে উদ্ধাৰ কোনে কৰিব? ময়েই আহি সকলোকে দুখৰ পৰা পাৰ কৰি লৈ যাওঁ। দুখ-হতা আৰু সুখ দিওতা ময়েই হওঁ কিন্তু কোনেও নাজানে। ভক্তি মাৰ্গত গাই থাকে- অ' পৰমপিতা পৰমাত্মা! নিশ্চয় জানে তেওঁ পিতা হয়। কিন্তু আমাৰ পিতা কেনেকৈ হয়, তেওঁ কি হয় - এইটো নাজানে। মনুষ্যৰ দৰেতো ৰূপ নাই। ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, শংকৰকো স্মৰণ কৰে। তেওঁলোককতো এই দুচকুৰে দেখিবলৈ পোৱা যায়। বাকী এয়া (শিৱ) কোন হয়, শিৱৰ মন্দিৰলৈ যায় কিন্তু তেওঁক কিয় স্মৰণ কৰে, সেয়া নাজানে।

পিতাই বুজায় - দেৱী-দেৱতাসকল যেতিয়াৰ পৰা বাম মাৰ্গলৈ আহে তেতিয়া সোমনাথৰ মন্দিৰ সাজে। মাত্ৰ এইটোৱেই জানে তেওঁ শিৱ বাবা। কিন্তু এইটো নাজানে যে তেৱেঁই স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা। আমাক স্বৰ্গৰ মালিক কৰি গঢ়ি তোলাতো। জনা হ'লে আনকো শিৱবাবাৰ জীৱন কাহিনী শুনাতেহেঁতেন। ড্ৰামা অনুসৰি জানিবলগীয়াই নাই। জনা মানে উত্তৰাধিকাৰ পোৱা। নজনা মানে উত্তৰাধিকাৰ হেৰুওৱা। পিতাই কয় - মই স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা তোমালোকক সুখ দিওঁ, পৱিত্ৰ বনাওঁ। আকৌ 5 বিকাৰে তোমালোকক পতিত কৰি দিয়ে। কলা কম হৈ যায়। তোমালোক ক'লা হৈ যোৱা। প্ৰথমে তোমালোক 16 কলা সম্পূৰ্ণ চন্দ্ৰমা আছিল, পৱিত্ৰ আছিল, এতিয়া তোমালোকৰ গ্ৰহণ লাগি গ'ল। বাবাই কয়- দান দিলেহে গ্ৰহণ আঁতৰিব। পাঁচ বিকাৰকে গ্ৰহণ বুলি কোৱা হয়, যাৰ বাবে তোমালোক আত্মাসকল দুখী, ক'লা হৈ গৈছে। পিতাই কয় - মই তোমালোক ব্ৰাহ্মণসকলৰ পিতা হওঁ। হেৰা ব্ৰাহ্মণসকল, তোমালোকৰ যি 5 বিকাৰ আছে সেয়া মোক দানত দি দিয়া তেতিয়া গ্ৰহণ আঁতৰিব। আজিৰ পৰা দান দি পাছত কেতিয়াও সেইটো কামত নলগাবা। মায়াৰ ধুমুহাতো বহুত আহিব। কিন্তু কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা ক্ৰোধ আদি কৰিলে পাপ হৈ যাব। কৰ্ম-অকৰ্ম-বিকৰ্মৰ গতিও

তোমালোকক বুজাও। তোমালোকৰ কৰ্ম বিকৰ্ম হ'ব নালাগে। মই তোমালোক সন্তানসকলক বিকৰ্মাজীৎ বনাও। এয়াতো ৰাহৰ গ্ৰহণ। দান দি দিলে গ্ৰহণ আতৰিব যাব। পিতাই কয় - মোৰ মিঠা সন্তানসকল, এই 5 ভূতক দান দিয়া, ইয়াতটো পইচা আদিৰ কোনো কথা নাই। এয়া হৈছে পিতা আৰু তোমালোক সু-সন্তান। পিতাইতো সু-সন্তানসকলক সহায় কৰিবই লাগে। তোমালোকেও তন-মন-ধনেৰে সেৱা কৰা। পিতাৰো দ্বায়িত্ব আছে তোমালোকৰ সেৱা কৰাৰ। পিতাই কয় - এই সকলোবোৰ তোমালোক সন্তানসকলৰে হয়। ভক্তি মৰ্গত তোমালোকে ভগৱানক দি আহিছা। পিছে ঈশ্বৰ জানো ভোকাতুৰ! এয়া তোমালোকে বীমা কৰোৱা। ঈশ্বৰক দিলে ঈশ্বৰে আকৌ পাছত সিতো জন্মত তোমালোকক দিব। এয়া বীমা কৰোৱা নহ'ল জানো। পাছৰ জন্মত ইয়াৰ ফল পোৱা যায়। ঈশ্বৰ হৈছে দাতা। এতিয়া তোমালোকে নিজৰেই বীমা কৰোৱা 21 জন্মৰ কাৰণে। তেওঁলোকে বীমা কৰোৱাই এটা জন্মৰ কাৰণে। ইয়াতটো সকলো বীমা হৈ যায় 21 জন্মৰ কাৰণে। কোৱা হয় চন্দ্ৰ শ্ব'জ ফাদাৰ (সন্তানেই পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰায়)। চোৱা ফাদাৰ (ব্ৰহ্মা বাবা)ৰ ওচৰত যি আছিল সকলো ঈশ্বৰৰ অৰ্থে সন্তানসকলৰ সেৱাত লগাই দিলে, শিৱ পিতাক উত্তৰাধিকাৰী বনাই দিলে, তন-মন-ধন সকলো দি দিলে তাৰ বিনিময়ত আকৌ নিজৰ পুৰুষাৰ্থৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ বাদশ্বাহী লাভ কৰে, কিয়নো পোনপটীয়াকৈ দিলে নহয় জানো। তোমালোক মোৰ হৈ গ'লে 21 জন্ম স্বৰ্গৰ মালিক হোৱা, কিন্তু যিমান বলিহাৰ হ'বা সিমানই সম্পত্তি পাবা। দেহৰ সৈতে সকলো বলিহাৰ কৰিব লাগে। যিয়ে মাতা-পিতাক অনুসৰণ কৰিব তেৱেঁই সিংহাসনত বহিব। সেই কাৰণে পিতাই কয় দান দিলে গ্ৰহণ আতৰিব। দান দি যদি পুনৰ ঘূৰাই লোৱা তেন্তে দুৰ্গতি হ'ব। পুৰা পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। পুৰুষাৰ্থী বিদ্যাৰ্থীয়ে ভালদৰে পঢ়ে সেয়েহে নম্বৰো লয়। তোমালোকেও পুৰুষাৰ্থ কৰি উচ্চ নম্বৰ লোৱা। ইয়াত কোনো কষ্টৰ কথা নাই, মাত্ৰ পৱিত্ৰ হৈ থাকিব লাগে। ইয়াৰ বাবে বাবাৰ পৰা বুলো পোৱা যায়। সুখৰ পাৰাপাৰ থাকিব নালাগে।

আমি দেৱতা হ'ব লাগিব গতিকে কোনো অৱগুণ থকা উচিত নহয়। 16 কলা সম্পূৰ্ণ, সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী ইয়াতেই হ'ব লাগিব, সেইবাবে কোনো অৱগুণ থকা উচিত নহয়। আধাকল্প বিকাৰী হৈছা সেয়েহে মায়ায়ো কয় এতিয়া এওঁলোক নিৰ্বিকাৰী হয়, মই (মায়াই) আকৌ বিকাৰী বনাওঁ। এইয়া মায়াৰ যুদ্ধ চলে। এইটোৱেই কঠিন। মায়াৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে। তেওঁলোকে আকৌ (শাস্ত্ৰবাদী সকলে) হিংসাৰ যুদ্ধ দেখুৱাই খণ্ডিত কৰি দিছে। তোমালোকে মায়াৰ ওপৰত জয়ী হৈ বিশ্বৰ মালিক হোৱা। সন্তানসকলে বুজি পায় যে পিতাক 5 বিকাৰ দান নিদিলে শ্ৰী নাৰায়ণ বা লক্ষ্মীক বৰিব নোৱাৰিব। গতিকে তোমালোক সন্তানসকলে অন্তৰৰ দাপোনত চোৱা উচিত- মই কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা একো (বিকৰ্ম) কৰা নাইতো? মায়াৰ ধুমুহাতো আগতকৈও প্ৰবল হ'ব। বৈদ্যালোকে দৰব দিওঁতে কয় যে প্ৰথমে পুৰণি বেমাৰ বাহিৰলৈ ওলাব। সেইবাবে ভয় নকৰিবা। এয়াতো আহিবই। এই বাবাও (শিৱ) চাৰ্জন। কয়, তোমালোক মোৰ সন্তান হ'লে ৰাৱণৰ লগত খুব যুদ্ধ হ'ব। মায়াই খুব যুদ্ধ কৰিব, গতিকে ধুমুহালৈ ভয় কৰিব নালাগে। পিতাৰ হৈছা যেতিয়া এই শৈশৱ পাহৰি নাযাবা। এয়া হৈছে ঈশ্বৰীয় শৈশৱকাল। ঈশ্বৰৰ কোলালৈ এবাৰ আহা আকৌ দেৱতাৰ কোলাত 21 বাৰ যাবা। ঈশ্বৰীয় জন্মৰ পিচত তোমালোক স্বৰ্গলৈ যোৱা। চাৰ্টিফিকেট ল'ব লাগে। বাবা, মই আপোনাৰ সু-পুত্ৰ নে কু-পুত্ৰ? বাবাইহে ক'ব পাৰে, সুপুত্ৰও কিমান নম্বৰৰ হোৱা? কি দুৰ্বলতা আছে? বাবাই ক'ব পাৰে। নিজেও বুজিব পাৰা যে মই সেৱা নকৰো গতিকে উচ্চ পদ কেনেকৈ পাম? ঠিক আছে, তোমালোকে কি কৰিবা, এখন হস্পিতাল অথবা কলেজ খুলি দিয়া। লাগিলে তুমি তালৈ নাযাব পাৰা, অন্য বহুত লোকে চিকিৎসা পালে তাৰ পুৰস্কাৰ তুমি পাবা। মনুষ্যই ধৰ্মশালা সাজে, যাতে বহুতে আহি বিশ্রাম ল'ব পাৰে, তেতিয়া পিচৰ জন্মত তেওঁ সুন্দৰ মহল পাব। বাবাৰ ওচৰলৈ বহুতে আহি কয়- হস্পিতাল খোলক আমি সহায় কৰিম। বহুত ডাঙৰ হস্পিতাল খোলক। যদি জ্ঞান শুনিবলৈ

নিজৰ সময় নাই তেন্তে তিনি খোজ ভূমিত হস্পিতাল তথা কলেজ খুলি দিয়া। হস্পিতালৰ দ্বাৰা সদা-স্বাস্থ্যৱান হ'ব। কলেজৰ দ্বাৰা সদা-সম্পদশালী হ'ব। বহুতে আহি নিজকে গঢ়ি তুলিলে তোমালোকৰ পূণ্য হ'ব। অধিক খৰচো নহয়। আজিকালি কিমান ধন অৰ্জন কৰে, কৌটিপতি হৈ যায়। তেওঁলোকৰ পুত্ৰ-নাতিয়ে জানো খাবলৈ পাব? ধূলিকণা এটিও নাপায়, সকলো বিনাশ হৈ যাব। ৰাজ্য-ভাগ্য দুখীয়াসকলে পায়। বাবা দৰিদ্ৰ নিবাসী নহয় জানো। এই বাবা (ব্ৰহ্মা) তেনেই সাধাৰণ আছিল। হাজাৰ, দুই হাজাৰ থকাজনক দুখীয়াৰ বুলি কয়। ইয়াত দুখীয়াইও ভাল পদ পাব পাৰে। কাৰোবাৰ লাখ, কৌটি লৈ কি কৰিম? দুখীয়াৰ এপইচা-দুপইচাৰেই স্থাপনা কৰে। গান্ধীক কিমান দান দিছিল, তেওঁলোকৰ কিমানৰ মৃত্যু হ'ল! কিমানে কষ্ট সহ্য কৰিলে! তোমালোকৰতো কোনো কষ্ট নাই। পিতাই কয় তোমালোকে প্ৰথমে ৰাজযোগ শিকা, তেতিয়া তোমালোকক ৰাজ্য-ভাগ্য দিম। এইখন ৰাজ্যতো মৃগতৃষ্ণা সদৃশ। কাহিনী আছে নহয় দ্ৰৌপদীয়ে দুৰ্যোধনক নিমন্ত্ৰণ দিছিল। তেওঁ আহি পুখুৰী বুলি ভাবি কাপোৰ খুলিবলৈ ধৰোতে দৌপদীয়ে ক'লে - অন্ধৰ পুত্ৰ অন্ধ, এয়াতো মৰুভূমিৰ পানী সদৃশ। সকলোৱে ভাবে আমি স্বৰাজ্য লাভ কৰিলো, কিন্তু কিমান দুখ! প্ৰজাসকল কিমান দুখত আছে, মৃত্যু সন্মুখত থিয় হৈ আছে। পিতাই কয়, এওঁলোক সকলো মৃতপ্ৰায়। কবৰস্থান, তোমালোকে পুনৰ পৰিস্থান বনাব লাগে। হীৰা-মুকুতাৰ মহল বনাবাগৈ। ইয়াত এয়া পাথৰপুৰী, তাত হ'ব সোণৰ সেইবাবে পিতাই বুজায় - দান দিলে গ্ৰহণ আতৰিব, আকৌ 16 কলাৰে সম্পূৰ্ণ হৈ যাব। এতিয়া তোমালোক পতিত, মনুষ্য কিমান দুখী। যুদ্ধ লাগিলে টোপনি পলাই যায়। আৰাম নালাগে, টোপনি যোৱা দৰব খাই টোপনি যায়। এইখন হৈছেই ৰাৱণ ৰাজ্য। এতিয়া দশহাৰাত ৰাৱণক জ্বলাব, এয়া অন্তলৈকে জ্বলাই থাকিব। বিনাশৰ পাচত ৰাৱণক জ্বলোৱা নহ'ব। পিচত দ্বাপৰৰ পিছত পুনৰ ৰাৱণৰ আবিৰ্ভাৱ হয় জ্বলাবৰ বাবে। বছৰে বছৰে ৰাৱণক জ্বলায় কিন্তু নমৰেই। বছৰে বছৰে তোমালোকে ৰক্ষাবন্ধন পালন কৰা, ৰাখী বান্ধা আকৌ অপৰিত্ৰ হৈ যোৱা।

লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ওচৰত অপাৰ ধন-সম্পত্তি আছিল! তেওঁলোকৰ কিমান পূজা কৰা হয়! পূজা কেৱল লক্ষ্মীৰে জানো কৰে, চতুৰ্ভূজৰ কৰে। ইয়াত দুয়োজন আহি যায়। লক্ষ্মীৰ লগত নাৰায়ণতো নিশ্চয় লাগিব। সেইবাবে দুয়োজনৰে পূজা কৰে। যুগল অবিহনে কাম কেনেকৈ চলিব? প্ৰবৃত্তি মাৰ্গ নহয় জানো। তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হোৱা। সন্তানসকলে সোধে, দীপাৱলীৰ সময়ত সকলোৱে কয় - যদি লক্ষ্মীৰ পূজা নকৰা তেন্তে তোমাৰ ওচৰলৈ ধন নাহিব। সেইবাবে বাবাই ৰায় দিয়ে - সন্তানসকল, এই ক্ষেত্ৰতো সাক্ষী হৈ ভূমিকা পালন কৰা নহ'লে কাজিয়া হ'ব। যিদৰে বাবাই কয়- সন্তানৰ যদি বিয়া পাতিব লাগে তেন্তে সাক্ষী হৈ ভূমিকা পালন কৰা নহ'লে কাজিয়া হ'ব। কন্যাসকল যদি নিৰ্বিকাৰী হৈ থাকিব নিবিচাৰে তেতিয়া হ'লে যেতিয়া দেখা যে আশা নাই তেন্তে তেতিয়া তেওঁৰ বিয়া পাতি দিয়া। পৰিত্ৰ হৈ যদি থাকিব বিচৰা নাই তেন্তে পঠিয়াই দিয়া, আমনি কৰিব নালাগে। কুমাৰী তেওঁ যিয়ে 21 কূলৰ উদ্ধাৰ কৰে। তোমালোক সকলো ব্ৰহ্মাকুমাৰী হোৱা, তোমালোকৰ ধাণ্ডাই হৈছে সকলোকে স্বৰ্গৰ মালিক বনোৱা। অন্তৰক সোধা মই কিমানক নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তুলিছো? এয়া অভিযান নহয় জানো। ইয়াত তোমালোকে মনুষ্যক দেৱতা কৰি গঢ়ি তোলা গতিকে বহুত মেহনত কৰা উচিত। তোমালোক খোদাৰ সহায়কাৰী হোৱা। মই তোমালোকক দুখৰ পৰা মুক্ত কৰি স্বৰ্গৰ মালিক কৰি গঢ়ি তোলা। মই হওৱেই নিষ্কামী। তোমালোকক ৰাজ্য দি মই বানপ্ৰস্থত গুছি যাওঁ। মোৰ ৰজা হোৱাৰ ইচ্ছা নাই। তোমালোকক ৰাজ্য দিওঁ। তোমালোকে নিজৰ ৰাজ্য-ভাগ্য পুনৰ লৈ লোৱা। তোমালোকে জানা আমি়েই দেৱী-দেৱতা আছিলো 84 জন্ম অতিক্ৰম কৰি আজি আমি ৰাৱণ সম্প্ৰদায়ৰ হ'লো। ৰাৱণক সদায় জ্বলায়। ৰাৱণৰ কেতিয়াও পূজা কৰা নহয়। যিয়ে সুখ দিয়ে তেওঁৰহে পূজা কৰা হয়। ৰাৱণৰ চিত্ৰ বনায় আৰু জ্বলাই দিয়ে, ৰাৱণতো সদায়

দুখেই দিয়ে। দুখ দিয়া জনৰ আকৌ মহিমা কেনেকৈ কৰিব? শিৱবাবা হৈছে সুখদাতা। তেওঁৰ ওপৰত নিতৌ ফুল অৰ্পণ কৰে। তেওঁৰ কৰ্তব্যৰ বিষয়েতো একো নাজানে। আজিকালিতো অন্ধশ্ৰদ্ধা বহুত।

বাবাই কয় যাৰ পৰা তোমালোকে স্বৰ্গৰ সুখ পোৱা তেনেকুৱা পিতাক কেতিয়াও পাহৰি নাযাবা। নহ'লে স্বৰ্গৰ সুখ পাব নোৱাৰিবা। মম্মা-বাবা বুলি কৈছা যেতিয়া স্বৰ্গলৈতো আহিবা কিন্তু আহি লগুৱা-লিগিৰীহে হ'বা। গীতটিৰ অৰ্থও সন্তানসকলে বুজি পাইছা। ঈশ্বৰৰ সন্তান হৈ এই শৈশৱ কালক পাহৰি নাযাবা। আসুৰী সন্তানৰ পৰা পৰিৱৰ্তন হৈ তোমালোক ঈশ্বৰীয় সন্তান হৈছা আকৌ দৈৱী সন্তান হ'বগৈ। এয়া হৈছে ঈশ্বৰীয় জন্ম। এই সময়ত তোমালোক হৈছা সেৱাধাৰী। তোমালোক হৈছা আত্মিক সমাজ সেৱক। অচ্ছা।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) ঈশ্বৰীয় জন্ম লৈ কোনো অকৰ্তব্য কৰিব নালাগে। সু-সন্তান হ'ব লাগে। অৱগুণক উলিয়াই দৈৱী গুণ ধাৰণ কৰিব লাগে।
- (2) খোদাৰ সহায়কাৰী হৈ আত্মিক সেৱাৰ দ্বাৰা সকলোকে নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তুলিব লাগে। তিনি খোজ মাটি লৈ আত্মিক হস্পিতাল বা কলেজ খুলি দিব লাগে। তন-মন-ধনেৰে পুৰা সহায়কাৰী হ'ব লাগে।

***বৰদান:-** পুৰণি হিচাব-নিকাচ সমাপ্ত কৰি সম্পূৰ্ণতাৰ সমাৰোহ উদ্‌যাপন কৰোঁতা বন্ধনমুক্ত হোৱা

এই পৰৰ দেশত যেতিয়া সকলো বন্ধন-যুক্ত আত্মা হৈ যায় তেতিয়া পিতা আহি স্বৰূপ আৰু স্বদেশৰ স্মৃতি দি বন্ধন মুক্ত কৰি স্বদেশলৈ লৈ যায় আৰু স্বৰাজ্য অধিকাৰী কৰি তোলে। গতিকে নিজৰ স্বদেশলৈ যাবলৈ সকলো হিচাব-নিকাচ সমাপ্তিৰ "সমাপ্তি সমাৰোহ" পাতা। যদি এতিয়া এই সমাৰোহ পাতা তেন্তে অস্তিমত সম্পূৰ্ণতাৰ সমাৰোহ পাতিব পাৰিবা। বহু কালৰ বন্ধনমুক্ত সকলেহে বহুকালৰ জীৱনমুক্ত পদ প্ৰাপ্ত কৰে।

***শ্লোগান:-** নিজৰ উৎসাহ-উদ্বীপনাৰ সহযোগ আৰু মিঠা বাণীৰে দুৰ্বলীক শক্তিশালী কৰি তোলা মানাই শুভ চিন্তক হোৱা।

!!ওঁম্ শান্তি!!
